

ΔΥΑΔΙΚΑ ΜΙΓΜΑΤΑ,
ΩΝ ΤΟ ΕΝ ΤΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΕΙΝΕ
ΔΕΞΙΟΤΡΕΠΕΣ ΠΙΝΕΝΙΟΝ

ΥΠΟ

Δ. Ε. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΥ ΚΑΙ Β. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

'Εν Αθήναις. Τύποις: Π. Δ. Σακελλαρίου 1917.

Τὰ μελετηθέντα δυαδικὰ μίγματα, ὃν τὸ ἐν τῶν συστατικῶν εἶνε δεξιοτρεπὲς πινένιον εἶνε τὰ ἔξῆς:

α) δξεικὸν δξὺ + d-πινένιον, ἵνα ἐρευνηθῇ ἂν τὸ δξὺ τοῦτο ἐπιδρᾶ ἐπὶ τοῦ πινενίου ἀναλόγως πρὸς τὰ ἀλατογόνα δξέα⁽¹⁾.

β) φαινόλη + d-πινένιον, ἵνα ἐρευνηθῇ ἂν ἐπιδρῶσιν αἱ φαινόλαι ἐπὶ τοῦ πινενίου ἀναλόγως πρὸς τὴν τρινιτροφαινόλην, ἢτοι τὸ πικρικὸν δξὺ μεθ' οὗ σχηματίζει ἔνωσιν⁽²⁾.

γ) αἰθυλικὸς αἰθήρ + d-πινένιον, ἵνα ἐρευνηθῇ ἡ ἐπίδρασις τοῦ αἰθέρος ἐπὶ τοῦ πινενίου. Τὸ μίγμα τοῦτο πλὴν τῆς θεωρητικῆς σημασίας του ἔχει σήμερον παρ³ ἥμιν καὶ πρακτικὴν τοιαύτην, διότι χρησιμοποιεῖται, ἀντὶ τῆς ἀμερικανικῆς βενζίνης, πρὸς κίνησιν κινητήρων ἐσωτερικῆς καύσεως.

Κατὰ τὴν μελέτην ταύτην προσδιωρίσθησαν τὸ εἰδικὸν βάρος d, ἡ ἐσωτερικὴ τριβὴ η καὶ ἡ εἰδικὴ στροφὴ τοῦ μίγματος [α]_D, ἢτοι ἡ γωνία στροφῆς διηρημένη διὰ τοῦ εἰδικοῦ βάρους, πλὴν τοῦ μίγματος β, εἰς ὃ ἡ σταθερὰ αὔτη δὲν προσδιωρίσθη.

Εἰς τοὺς ἐπομένους δύο πίνακας ἀναγράφονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσδιωρισμῶν. Ἡ πρώτη στήλη περιέχει τὴν περιεκτικότητα εἰς ἐν τῶν συστατικῶν τοῦ μίγματος ἐπὶ 100 μερῶν τοῦ μίγματος, ἡ δευτέρα τὴν περιεκτικότητα τοῦ αὐτοῦ συστατικοῦ ἐπὶ 100 μοριο-

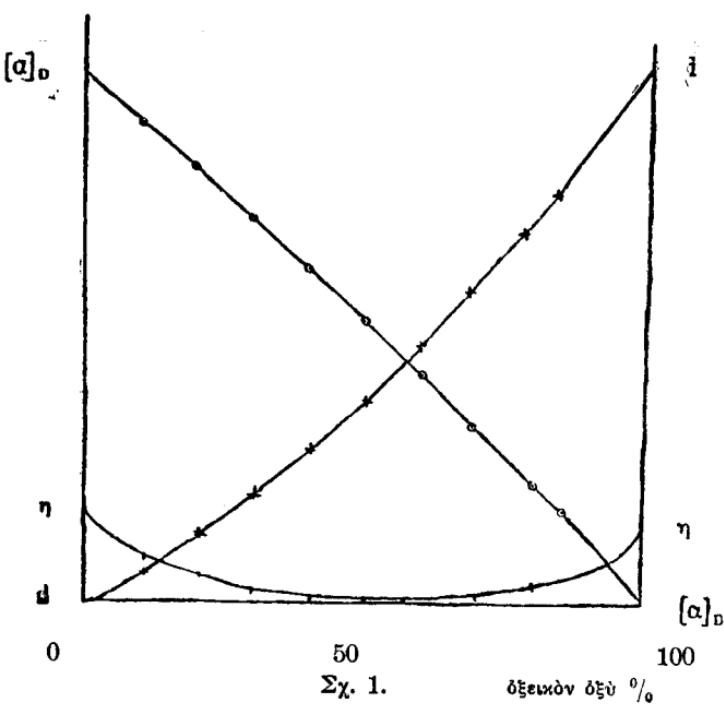
(1) Πρόβλ. Tsakalotos et Papaconstantinou, Journal de Pharmacie, 1916, τ. XIV, σ. 97.

(2) Lexteit. Bullet. de la Soc. chimique, τ. 46 σελ. 117. Tilden, Foster, Journal of the chem. Soc. τ. 630, σ. 1388.

γράμμων, ἡ τρίτη τὸ εἰδικὸν βάρος ὡς πρὸς τὸ ὕδωρ 4° , ἡ τετάρτη τοὺς χρόνους τῆς ἔκροής (εἰς δευτερόλεπτα) διὰ τριχοειδοῦς σωλῆνος, οὗτινος ἡ σταθερὰ εἶναι $K = 0,000087836$, ἡ πέμπτη τὴν ἐσωτερικὴν τριβὴν εἰς δύνας κατὰ τετραγ. ἔκατ. καὶ ἡ ἕκτη τὴν εἰδικὴν στροφὴν διὰ τὴν γραμμὴν D τοῦ νατρίου.

Π Ι Ν Α Ξ I. — Δυαδικὸν μῆγμα d-πινένιον καὶ δξεικὸν δξύ.

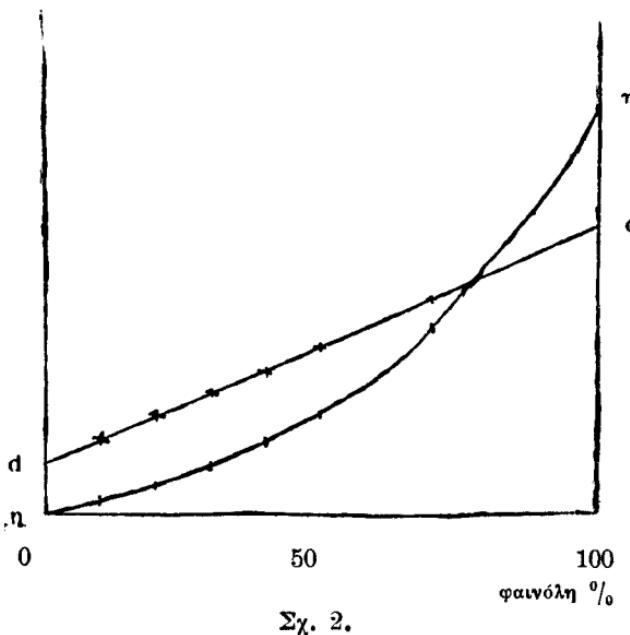
Περιεκτικότης εἰς δξεικὸν δξύ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν	εἰς 100 μοριογ.	$d_{4^{\circ}}^{20}$	$t_{20^{\circ}}$	$\eta_{20^{\circ}}$	$[\alpha]_D$
100	100	1,049	135,2	0,01418	0
85	92,78	1,009	122,3	0,01084	+ $8^{\circ},14$
70	84,11	0,9722	120,2	0,01026	+ $15^{\circ},61$
60	77,28	0,9533	123,3	0,01032	+ $20^{\circ},30$
50	69,41	0,9323	126,0	0,01031	+ $25^{\circ},20$
40	60,19	0,9164	129,9	0,01045	+ $29^{\circ},84$
30	49,29	0,9004	136,0	0,01075	+ $34^{\circ},74$
20	36,18	0,8832	144,5	0,01121	+ $39^{\circ},32$
10	20,11	0,8719	157,9	0,01209	+ $43^{\circ},54$
0	0	0,8590	184,5	0,01409	+ $47^{\circ},37$

Π Ι Ν Α Ε ΙΙ.

Διαδικόν μῆγμα d-πινένιον καὶ φαινόλη.

Περιεκτικότης εἰς φαινόλην		d_{40}^{40}	$t_{40^{\circ}}$	$\eta_{20^{\circ}}$
ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν	εἰς 100 μοριογρ.			
100	100	1,054	497,0	0,04650
90	92,87	1,039	418,2	0,03816
70	76,95	0,9911	308,8	0,02689
50	59,14	0,9476	284,4	0,01861
40	49,10	0,9260	206,2	0,01677
30	38,27	0,9061	180,5	0,01446
20	26,55	0,8872	159,5	0,01243
10	13,85	0,8666	143,0	0,01088
0	0	0,8485	134,1	0,00999

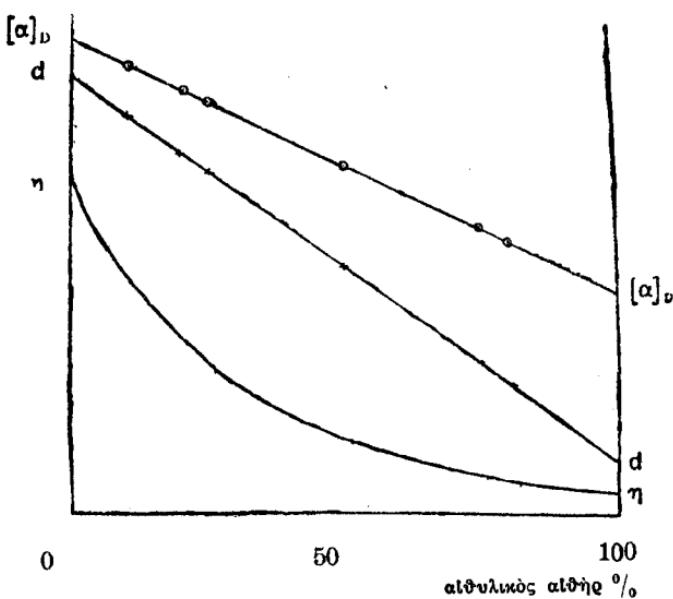

Σχ. 2.

Π Ι Ν Α Ε III.

Δυαδικὸν μῆγμα d -πινένιον καὶ αἰθήρος αἰθυλικός.

Περιεκτικότης εἰς αἰθέρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς 100 μοριογ.		$d_{4^{\circ}}$	$t_{15^{\circ}}$	$\eta_{15^{\circ}}$	$[\alpha]_D$
100	100	0,7187	39	0,00252	0
80	89,26	0,7456	46,1	0,00309	+10°,03
75	86,45	0,7526	47,8	0,00324	+12°,33
50	64,73	0,7876	64,2	0,00455	+24°,45
25	37,98	0,8257	99,1	0,00736	+36°,34
20	31,48	0,8327	109,9	0,00824	+38°,44
10	16,90	0,8457	142,3	0,01083	+43°,00
0	0	0,8648	197,6	0,01538	+46°,81

Σχ. 3.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελέσματα παρίστανται γραφικῶς εἰς τὰ σχῆματα (1, 2 καὶ 3). Πάρατηρητέον ὅτι ἡ γραφικὴ παράστασις τῶν τιμῶν τοῦ εἰδ. βάρους καὶ τῆς εἰδικῆς στροφῆς ἐν συναρτήσει μὲν τῆς περιεκτικότητος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἶνε σχεδὸν εὐθύγραμμος, ἐνῷ ἐν συναρτήσει τῆς περιεκτικότητος εἰς μοριόγραμμα παρουσιάζει ἐκπεφρασμένην καμπυλότητα, διὰ τοῦτο ἐπροτιμήσαμεν τὴν πρώτην γραφικὴν παράστασιν αὐτῶν.

Ἡ μελέτη τοῦ μίγματος δᾶς + d-πινένιον δεικνύει ὅτι τὸ δᾶς εἰκὸν δᾶν δὲν ἔνοῦται μετὰ τοῦ d-πινενίου.

Τὸ δυαδικὸν σύστημα φαινόλη + d-πινένιον παρουσιάζει τυπικὴν ἐπίσης μορφὴν κανονικῶν καμπυλῶν δεικνύουσαν τὸν μὴ σχηματισμὸν ἐνώσεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ πινενίου.

Προσέτι τὸ δυαδικὸν σύστημα αἱθυλικὸς αἱθηρὸς + d-πινένιον παρουσιάζει τὴν τυπικὴν μορφὴν μιγμάτων, ὡν τὰ συστατικὰ οὐδεμίαν ἐπ’ ἄλλήλων ἔχουν ἐπίδρασιν.

Τὰ ἐν τῇ πρᾶξι — πρὸς κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων — χρησιμοποιούμενα μίγματα ἐκ κεκαθαριμένου τερεβινθελαίου, ἦτοι σχεδὸν καθαροῦ d-πινενίου 80—90 % καὶ αἱθέρος 20—10 % ἔχουσι σταθερὰς κυμαινομένας περὶ τὰς τιμὰς (εἰς 15°)

	Εἰδικὸν βάρος	Ἐσωτερικὴ τριβὴ	Εἰδικὴ στροφὴ
10 αἱθέρος + 90 d-πινένιον ..	0,846	0,01083	+ 43°,0
20 αἱθέρος + 80 d-πινένιον ..	0,832	0,0824	+ 38°,4

Αἱ σταθεραὶ αὗται δύνανται νὰ χρησιμεύσουν πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ μιγμάτων τούτων καὶ ἴδιως ἡ ἐσωτερικὴ τριβὴ ἥτις ἀπλούστερον ὁ χρόνος ἐκροής διὰ τριχοειδοῦς σωλῆνος, ὅστις ὑφίσταται μεγάλην μεταβολὴν ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐν τῷ μίγματι αἱθέρος.

Ἔποδειχθέντος τοῦ μὴ σχηματισμοῦ χημικῆς ἐνώσεως μεταξὺ τοῦ d-πινενίου καὶ αἱθέρος, δύνανται δι’ ἀπλοῦ ὑπολογισμοῦ νὰ εὐρεθῇ ἡ θερμαντικὴ ἵκανότης τῶν χρησιμοποιουμένων μιγμάτων πρὸς

κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἀμερικανικῆς βενζίνης.

Ἡ θερμαντικὴ ἵκανότης τοῦ μὲν αἰθέρος εἶνε 8,8, τοῦ δὲ d-πινενίου εἶνε 10,9 χιλιογρ. -θερμοῦδες κατὰ γραμμάριον. Ἐπομένως τὰ μίγματα θὰ ἔχουν τὰς ἕξης θερμαντικὰς ἵκανότητας:

10 αἰθέρος + 90 d-πινένιον	10,7 θερμ. κατὰ γρ.
20 αἰθέρος + 80 d-πινένιον	10,5 θερμ. κατὰ γρ.

ἥτοι ἔχουν τὴν αὐτὴν σχεδὸν θερμαντικὴν ἵκανότητα πρὸς τὴν χρησιμοποιουμένην πρὸς κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων ἐλαιφρὰν ἀμερικανικὴν βενζίνην (εἰδ. βάρ. 0,716), ἥς ἡ θερμ. ἵκανότης εἶνε 10,4 θερμ. κατὰ γρ. καὶ ἐπομένως ὑπὸ καλοὺς δρους καύσεως πρέπει τὰ μίγματα ταῦτα νὰ παράγουν τὸ αὐτὸ σχεδὸν ἔργον πρὸς τὴν βενζίνην.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔρευνῶν δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ὅτι τὸ d-πινένιον γενικῶς δὲν δεικνύει τάσιν πρὸς σχηματισμὸν μοριακῶν ἐνώσεων, ἀφοῦ ἡ ἐπίδρασις ἐπ' αὐτοῦ τριῶν διαφόρου χημικῆς ἐνεργείας ἐνώσεων (δέξιεικοῦ δέξιος, φαινόλης, αἰθυλικοῦ αἰθέρος) οὐδεμίαν ἔνδειξιν σχηματισμοῦ τοιούτων ἐνώσεων, ἔστω καὶ ἐν ὑγρῷ φάσει, ἐπαρουσίασεν (¹).

(¹) Αἱ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δυαδικῶν μιγμάτων ἔρευναι ἀποτελοῦν τμῆμα πειραματικῆς μελέτης ἐκτελουμένης μὲ τὴν ἐπιχορήγησιν τῆς Ὀλλανδικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἐκ τοῦ βραβείου van't Hoff (Fondation van't Hoff).